

Karin Schrijver: Jezus heelde mijn innerlijke wonden

dinsdag 19 december 2006

Karin Schrijver had innerlijke wonden waarvoor ze in 2006 heling vond op de jaarlijkse conferentie Opwekking in Biddinghuizen. "Voorheen leefde ik wel, maar het was eigenlijk niet "leven" te noemen. Ik ging, maar nu leef ik!"

In mijn jonge leventje heb ik met veel moeilijkheden te maken gehad: veel afwijzing, geen acceptatie door anderen (ook niet door mijzelf) en vele andere dingen die mij ervan weerhielden om gelukkig te zijn. Ik had pijn van gebeurtenissen die ik dacht verwerkt te hebben, maar die nog steeds erg zeer deden: pesterijen in mijn jeugd, een miskraam.

Mijn hele verleden, sleepte ik altijd met me mee. En ik legde het in gebed steeds bij het kruis van Christus, maar het maakte eigenslijk geen verschil.

In juni 2006 heb ik de jaarlijkse conferentie in Biddinghuizen bezocht, Opwekking genaamd. Daar openbaarde God Zichzelf meer en meer.

Daar ben ik symbolisch naar het kruis op het plein gegaan. Ik schreef al mijn zorgen en verdriet en pijnen op een blaadje en legde het bij het kruis. Toen bad ik, want ik wist dat dit mijn kans was op genezing.

Na het gebed verscheurde ik het blaadje en gooide het weg. Ik voelde geen verschil, maar ik wist dat het een kwestie van tijd was en dat het op het juiste moment vervuld zou worden. Ik had in ieder geval de juiste stap gezet, toen het belangrijk was. Toen ik terug kwam in onze tent, maakte ik per ongeluk een vriendin van mij wakker. Ik vertelde haar hoe ik die avond beleefde. Ze begon te praten, maar ik hoorde er niks van. Het ging totaal langs me heen.

Toen begon ik te huilen, heel ingehouden en voorzichtig. Ik wou het niet uiten naar haar. Ik wou niet huilen, geen verdriet of pijn hebben. Maar ik kon het niet meer inhouden. Ik werd echt heel overstuur. En volgens mijn vriendin was ik dat zeker 45 minuten. Alles heb ik eruit gehuild. Ik heb nooit om alles kunnen huilen, ik ben een binnenvetter. Maar nu kon ik het niet tegengaan. De kracht van God was te groot. Alle wonden heelden. Alle pijnen en verdriet liepen weg door de tranen en ik ontving de vreugde.

God heeft mij bevrijdt van wrok, minderwaardigheidsgevoel, de vragen, het verdriet, de pijn van mijn miskraam. Ik kan er nu met een gerust hart naar kijken. Ik heb er geleerd dat het gaat om wat je in de toekomst in de hemel zal hebben, en niet je tijdelijke bezittingen hier op aarde.

Dertien jaar lang ben ik gepest om mijn uiterlijk en mijn schuchtere karakter. Dat heeft ook flinke littekens en wonden aangebracht. Ook die wonden zijn geheeld.

Mijn ouders hebben mij niet vaak het gevoel gegeven dat ze trots op me zijn geweest, en nog steeds niet echt. Dat doet zeer. Maar mijn Almachtige Vader is wel degelijk trots op mij. Hij is blij met mij. En dat vertrouwen en die liefde heb ik aan kunnen nemen door die bevrijding bij Opwekking.

Ik prijs God voor Zijn wonderen in mijn leven. Voorheen leefde ik wel, maar het was eigenlijk niet "leven" te noemen. Ik ging, maar nu leef ik! Voor God en voor God alleen. En als mijn ouders mij weer pijn of verdriet doen (zonder dat ze het ooit doorhebben), weet ik dat God een arm om mij heen slaat en wél trots op me is. En dat geldt voor alles wat er gebeurt. In momenten van teleurstelling, pijn of verdriet, ZOEK ik de liefde en vreugde van God.

Ik wist altijd wel dat ik me nooit zo behoefde te voelen, maar het veranderde nooit. Het bleef alleen bij weten. Nu zoek ik naar dat gevoel, omdat ik weet dat God het beste voor mij heeft. En niks anders mij kan vervullen!

Gods zegen!

Karin Schrijver, 2006

Naar aanleiding van dit verhaal kunt u de hoofdpersoon een e-mail sturen.

(c) Keerpunt 2006